

CARL GUSTAV JUNG – MYŚLICIEL I WIZJONER

6 czerwca 2011 (poniedziałek), g. 17.00

Laboratorium Dramatu, ul. Olesińska 21, Warszawa

wstęp wolny

Redakcja ALBO albo, Wydawnictwo ENETEIA oraz Laboratorium Dramatu zapraszają na **Dzień Jungowski z okazji 50-lecia śmierci C.G. Junga (1875–1961)**

Program:

17.00 **Otwarcie** – Zenon Waldemar Dudek

17.10 **Pedagogika i indywiduacja** – dr Tomasz Olchanowski (wykład)

18.15 **Fenomen Junga i inspiracje jungowskie** – aktorska prezentacja wypowiedzi o ideach Junga

Wybór tekstów – prof. dr hab. Czesław Dziekanowski, Zenon Waldemar Dudek

19.30 **Doświadczenie kryzysu okiem filozofa kultury** – prof. dr Zofia Rosińska (wykład w ramach dorocznego cyklu „Psychologia fatum”)

Streszczenia wykładów zostały zamieszczone na kolejnej stronie.

Więcej informacji:

www.eneteia.pl

www.labodram.pl

Pedagogika i indywiduacja

Tomasz Olchanowski

Przyjmijcie za punkt wyjścia paradygmatu nie wiadomo ci, a co za tym idzie założenia o potężnych procesach nie wiadomych, wobec których nasze wiadome zamierzenia wydają się być budowaniem zamków na piasku, zmienia w istotny sposób nasze spojrzenie na relacje pedagogiczne. Jako że psychologia analityczna demaskuje złudzenia pedagogów i podważa dotychczasowe, często naiwne, teorie pedagogiczne, tylko w marginalnym stopniu wydaje się być obecna w dyskursie pedagogicznym.

Celem wykładu jest przedstawienie Junga jako pedagoga-wizjonera, który dokonuje swoistej rewolucji, rozpatrując związki między wychowawcą i wychowankiem w kontekście nie wiadomego ła. Wychowujemy nie tyle metody i sposoby wprowadzane w sposób wiadomy, lecz to, czym wychowawcy i rodzice są. Nie tyle oddziałują terapeutycznie praktyka pedagogiczna czy psychologiczna, lecz osobowo terapeuty (wychowawcy), nie tyle głoszona prawda, lecz to, czy ta prawda wychowawcy realizuje we własnym życiu.

Wśród rozpatrywanych zagadnień znajdują się: idea samowychowania a proces indywiduacji; indywiduacja a pułapki ideologizacji; indywiduacja i paradoks: im życie człowieka jest bardziej kształtowane przez sztywne normy moralne, tym bardziej niemoralna staje się indywidualność. Czy można polegać na własnym doświadczeniu; doświadczenie wewnętrzne a kulturowe uwarunkowania?

Doświadczenie kryzysu okiem filozofa kultury

Zoła Rosińska

W wykładzie chcę się zastanowić nad kategorią „kryzysu kultury”. Pytam o określenie kryzysu i jego symptomy, a także o rolę czynników nad różnymi kryzysami i sposobami jego przezwyciężenia. Główną tezę wykładu jest przekonanie, że w kulturze europejskiej – bo tylko o niej będzie mówić – łączy doświadczenie kryzysu spotykamy w jej najstarszych źródłach i obserwujemy je również współcześnie.

Kryzys obejmuje przede wszystkim sferę aksjologii i wolności człowieka. Doświadcza się go w obszarze antropologii (relacji międzyludzkich, poczucia tożsamości) i w obszarze metafizyki (relacji do transcendencji). Pozwala to stwierdzić, że kryzys w kulturze europejskiej jest obecny stale, choć w sposób cykliczny.